

Szkoła animatora

10 stycznia 2018 członkowie Ruchu Światło Życie spotkali się Świdnicy na szkole animatora.

Rozpoczęliśmy od Eucharystii w kościele p.w. św. Józefa, którą celebrował ks. Mirosław Rakoczy, moderator diecezjalny Ruchu Światło – Życie. W homilii nawiązał do czytania z dnia, z Ewangelii wg. św. Marka, 8, 1-10, o powtórnym rozmnożeniu chleba, wskazując, że tak jak Jezus czasami wielokrotnie powtarzał swoje nauki, a nawet cuda, tak animatorzy powinni powtarzać i przypominać wiedzę i umiejętności potrzebne do pełnienia swojej służby, dla dobra prowadzonej grupy.

Nawet apostołom Jezus musiał powtarzać swoją naukę

Po Eucharystii udaliśmy się do Sali przy ul Budowlanej, gdzie zaplanowane były zajęcia. Rozpoczęła je konferencja ks. Mirosława, w której skoncentrował się na przedstawieniu dynamiki grupowej.

Na wstępie przypomniał, kiedy grupa staje się wspólnotą i wyróżnił dwa czynniki: poczucie przynależności (oparte na wspólnym systemie wartości i poczuciu więzi z innymi) oraz poczucie indywidualności (świadomość własnej odrębności). Aby grupa stawała się wspólnotą, potrzebna jest równowaga między tymi czynnikami.

Bez znajomości dynamiki grupy trudno być pożytecznym animatorem

W kręgu rodzin czy innej grupie następuje formacja grupowa i indywidualna. Etapy formowania się grupy religijnej to:

- a) wstępny – czas zawiązania grupy,
- b) orientacyjny – wzajemne poznawanie,
- c) pierwszych kryzysów - test na siłę więzi i motywacji,
- d) organizacji i działania (jeżeli grupa wyjdzie z kryzysu z pogłębioną tożsamością) lub przekształcenia się w „towarzystwo wzajemnej adoracji” (skupienie się na strukturach i organizacji, utrata pierwotnej aktywności),
- e) rozpadu („towarzystwo wzajemnej adoracji”) lub kontynuacji (rozwój i pogłębianie więzi w grupie).

Ksiądz Mirosław Rakoczy wskazał na rolę animatorów w każdym z tych etapów, a także potrzebę znajomości zasad komunikacji oraz umiejętność oceny, na jakim etapie jest grupa i jakie środki zaradcze podjąć dla dobra wspólnoty.

Uzupełnieniem konferencji były ćwiczenia praktyczne, które pozwoliły na zastosowanie poznanej wiedzy w rozpoznawaniu problemów grupy i poszukiwaniu ich rozwiązania.

Dzięki księdzu Mirosławowi poszerzyliśmy wiedzę na temat funkcjonowania grupy i mamy nadzieję na praktyczne wykorzystanie jej w pracy z naszymi kręgami. Bóg zapłać!

Animatory są odpowiedzialni za rozwój grupy

Praktyczne ćwiczenia to sposób na przyswojenie teorii

Radość z dobrze wykonanego zadania

Zasłużony posiłek po ciężkiej pracy